

פרק חטאת העוף

ואילו שינויים משאירים אותם בכשרותם.

מתניתין

[א] דין השינויים בחטאת העוף –

חטאת העוף שעשאה כדינה, למטה מחוט הסיקרא, שהוא המקום הראוי לה, ועשאה כמעשה חטאת, שמלק סימן אחד, ולא הבדיל, והזה מדמה, ולאחר מכן מיצה את דמה על קיר המזבח, ועשה את כל העבודות לשם חטאת, הרי היא כשירה, שכך היא מצוותה.⁽²⁾

אבל אם שינה, ולא עשאה כהלכתה, וכגון:

א. **עשאה כמעשה חטאת, אבל שינה במחשבת עבודתו, ועשאה לשם עולה, הרי היא פסולה, כדין בהמת חטאת ששחטה לשם עולה, שמחשבת שינוי קודש פוסלת בחטאת.**

ב. **עשאה לחטאת העוף כמעשה עולה [ובגמרא יתבאר באיזה מעשה ממעשי החטאת הוא שינה ועשה כמעשה עולה], אך חישוב בעשייתה לשם חטאת.**

ג. **וכן אם עשאה לחטאת העוף כמעשה עולה וגם עשאה לשם עולה**⁽³⁾

חטאת העוף ועולת העוף הם שני "קרבנות העוף" הבאים מהתורים או מן בני היונה. בפרק הקודם מבוארים חילוקי הדינים בין שני הקרבנות האלה:

א. חטאת העוף נעשית למטה מחוט הסיקרא, ואילו עולת העוף נעשית למעלה מחוט הסיקרא.

ב. בחטאת העוף עומד הכהן על רצפת העזרה בסמוך לקרן הדרומית-מערבית של המזבח. ואילו בעולת העוף עולה הכהן בכבש עד שבא לו לקרן הדרומית מזרחית, ושם הוא עושה את מעשה העולה.

ג. בחטאת העוף מולק הכהן סימן אחד, קנה או ושט, ואינו מבדיל את הראש מהגוף. ואילו בעולת העוף הוא מולק את שני הסימנים, ומבדיל את הראש מגוף העוף.⁽¹⁾

ד. בחטאת העוף מזה הכהן מדם העוף אל המזבח, ולאחר מכן ממצה את דמו אל קיר המזבח. ואילו בעולת העוף אינו מזה מהדם, אלא ממצה את הדם מגוף העוף אל קיר המזבח.

משנתנו באה ללמד אילו שינויים שנעשו בחטאת העוף ובעולת העוף פוסלים אותם,

2. ונקט "כשירה", על אף שהוא לשון דיעבד, אגב אחריני דקתני בהו "פסולה". תוס'
3. כל שכן שפסול, אלא הביא התנא מקרה זה אגב שאר המקרים. תוספות יום טוב.

1. לדעת רש"י [בחומש, ויקרא ה ט] חיתוך שני הסימנים במליקה הוא ההבדלה ואין צורך לחתוך לגמרי את הראש מהגוף. אבל הרמב"ם סובר שצריך להבדיל לגמרי את הראש מהגוף [מעשה הקרבנות פרק ו].